

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Οι φυλακές δεν εκσυγχρονίζονται
ΓΚΡΕΜΙΖΟΝΤΑΙ!!!

Οι κατηγορούμενοι για τους Πυρήνες της Φωτιάς ξέρουν ότι
καμιά "δίκη" δεν είναι ποτέ "δίκαιη".

Η άμεση απελευθέρωσή τους είναι χρέος όλων μας.

ΑΘΗΝΑ, 30 Σεπτέμβρη 2014

— τεύχος 392

Φασισμός: Ενεργητικός και παθητικός

Για λόγους κατανόησης του παρόντος κειμένου από όσους δεν έχουν εντρυφήσει στις διαφορές μεταξύ φασισμού και ναζισμού, στον όρο "φασισμός" περιλαμβάνουν τον "ναζισμό / εθνικοσοσιαλισμό", την ευρύτερη "δεξιά" και "ακροδεξιά" ιδεολογία αλλά και την πολιτική που εφαρμόζει μέσω των ηγετών και ηγετίσκων της.

Δεν θα μακρηγορήσουμε εδώ για τα ιστορικά γεγονότα παρά μόνο όταν κάτι τέτοιο θα είναι απαραίτητο.

Όπως η εξουσία προϋποθέτει τους εξουσιαστές και τους εξουσιαζόμενους, έτσι και ο φασισμός προϋποθέτει τους φασίστες και αυτούς που τους ανέχονται. Παρά την ομοιότητα αυτήν, όμως, η εξουσία και ο φασισμός αποτελούν έννοιες με διαφορετικό περιεχόμενο και θα πρέπει κανείς να κάνει την διάκριση μεταξύ τους όσο κι αν αυτό είναι δύσκολο (και στο μέλλον προβλέπεται να γίνει δυσκολότερο). Στις μέρες μας όπου η "δημοκρατία" θεωρείται το αντίθετο του φασισμού, ορίζεται ως δικτατορία της πλειοψηφίας. Η πλειοψηφία αυτή, ωστόσο, δεν είναι πραγματική, αλλά εκλογο-νομική. Καθορίζεται από τον εκάστοτε ισχύοντα εκλογικό νόμο. Με αυτόν τον τρόπο, οι εξουσιαστές αποτελούν μια συνεχώς μειούμενη αριθμητικά ομάδα ενώ οι εξουσιαζόμενοι γίνονται όλο και περισσότεροι. Πρόκειται λοιπόν για ένα κοινωνικό σύστημα φασιστικού τύπου, παρόλα τα προσχήματα.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι, ιστορικά, δεν συνέβαινε πάντοτε το ίδιο. Ο ιταλικός φασισμός και ο γερμανικός ναζισμός στηρίχτηκαν σε πλατιές λαϊκές μάζες, με την βοήθεια βέβαια και των προηγούμενων εξουσιών των δύο χωρών που είχαν φροντίσει να εκμηδενίσουν τους Αναρχικούς και τους Κομμουνιστές που αντιδρούσαν. (Παρόμοιο φαινόμενο είχαμε και στην Ελλάδα, αρκεί να θυμηθούμε το περίφημο "διώνυμο" (ιδιώνυμο) του Ελευθερίου Βενιζέλου, που οδήγησε στην εύκολη αναρρίχηση της μεταξικής δικτατορίας της 4/8/1936).

Όταν το 1948, με απόφαση του ΟΗΕ ιδρύθηκε το κράτος του Ισραήλ όλοι έσπευσαν να δουν την δημιουργία ενός νέου "δημοκρατικού" κράτους, και μάλιστα "σοσιαλιστικού" χαρακτήρα παραβλέποντας το γεγονός πως το κράτος αυτό (αποτελούμενο από καμιά τριανταριά - σαρανταριά οικισμούς) φυτευόταν αυθαίρετα στην καρδιά της - μέχρι τότε υπό βρετανική "εντολή", Παλαιστίνης. Ξεχνούν ακόμη ότι εμπνευστής της ίδρυσης αυτού του κράτους ήτα ο Θεόδωρος Χερτσλ, ο οποίος μετά την είσοδο των ναζιστών στην Γαλλία κατέφυγε στο Λονδίνο, όπου εξακολουθεί να βρίσκεται η έδρα του Σιωνιστικού Κινήματος. Ξεχνούν τέλος ότι οι μεγάλες δυνάμεις εκείνης της εποχής αρνήθηκαν την τοποθέτηση του ισραηλινού κράτους σε δικό τους έδαφος υιοθετώντας την επιδίωξη του Χερτσλ να επανιδρυθεί το ισραηλινό το ισραηλινό κράτος "στην ιστορική του γεωγραφική θέση".

Φυσικά, ο σιωνισμός δεν χαρακτηρίζεται ρατσισμός από τους λαούς του "Πρώτου Κόσμου" αλλά από τα "Τριτοκοσμικά" θύματά του.

Ο ισραηλινός λαός, στην αρχή αντιστάθηκε στον σιωνισμό. Με τον καιρό, ωστόσο, και ιδίως από το 1967 και μετά μέσω των ΜΜΕ τον αποδέχθηκε ως κυρίαρχη ρατσιστική ιδεολογία. Κανείς δεν πρέπει να παραβλέπει ότι οι Γερμανοί επί Χίτλερ αισθάνονταν «λαός κυρίων» ενώ οι Ισραηλινοί πιστεύουν ότι αποτελούν τον "περιούσιο λαό του κυρίου".

Όταν, λοιπόν, η προπαγάνδα της εξουσίας κατορθώνει να πείσει τις μεγάλες λαϊκές μάζες για την ορθότητα των φασιστικών και ρατσιστικών ιδεολογιών, όσο κι αν φαίνεται «δημοκρατική» στην ουσία ανέχεται τα φασιστικά ιδεολογικά μορφώματα και τους προσδίδει κύρος. Με τον τρόπο αυτόν και την παράλληλη δίωξη των εκπροσώπων των «αριστερών» κινήσεων καταφέρνει να παθητικοποιήσει τις μεγάλες λαϊκές μάζες (ιδίως τα μικροαστικά κοινωνικά στρώματα) στρέφοντάς τα εναντίον των διαφόρων “αριστερών” πολιτικών κομμάτων και ομάδων.

Με τον τρόπο αυτόν πετυχαίνουν δύο στόχους: Η μικρομεσαία κοινωνική τάξη, παραδοσιακά συντηρητική (καταστηματάρχες, μικροέμποροι, μικροβιοτέχνες, ελεύθεροι επαγγελματίες...) συσπειρώνεται γύρω από την εξουσία, φοβούμενη την τυχόν επικράτηση των “αριστερών” που θα ανατρέψουν το “σύστημα” στερώντας τους, τις οικονομικές τους απολαβές και συντρίβοντας το όνειρό τους για κοινωνική άνοδο. Όταν, κατά την άποψή της, η εξουσία “είναι υπερβολικά δημοκρατική ή σοσιαλίζουσα”, δεν διστάζει να συνταχθεί με τις φασιστικές ιδεολογίες και πολιτικές.

Παράλληλα, η εξουσία προσδίδει «πολιτικό κύρος» στις φασιστικές ομάδες-συμμορίες και στους ηγέτες τους. Όταν (αν), κάποτε αποφασίσει να βάλει τέρμα στις δραστηριότητες των φασιστών, είναι ήδη αργά. Έχει πια καταφέρει την ηρωοποίηση των φασιστών, την πολιτικοποίησή τους και την άνοδό τους στην διαχείριση της εξουσίας. Έχει επίσης καταφέρει την παθητικοποίηση της μεγάλης λαϊκής πλειοψηφίας να αποδεχθεί αυτή την αλλαγή, είτε στηρίζοντας τα φασιστικά (πλέον) κόμματα είτε αδιαφορώντας για την αλλαγή των διαχειριστών της εξουσίας και την βία που θα ασκήσουν τα φασιστικά καθεστώτα σε βάρος τους.

Ο μαγαζάτορας που έχει ψηφίσει ή έχει ανεχθεί τους φασίστες δεν καταλαβαίνει ότι, ο φασισμός δεν θα λυπηθεί ούτε το μαγαζί του, ούτε τον ίδιο. Ο μικροέμπορος δεν καταλαβαίνει πως, αν δεν γίνει μέλος του φασιστικού κόμματος, τα κέρδη του θα εκμηδενιστούν, καθώς δεν θα μπορεί να ανταγωνιστεί τα κομματικά εμπορικά και τις τιμές τους. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες δεν κατανοούν το ότι θα χάσουν κάθε «ελευθερία» τους και θα μεταβληθούν σε υπαλλήλους του φασιστικού καθεστώτος.

Η μεγάλη μάζα των εργατών και των εργαζομένων, αποδεχόμενοι παθητικά την προπαγάνδα της ψευτο-δημοκρατικής εξουσίας και βρίσκοντας μοναδική της στήριξη τα «δικαιώματα» που της παρέχει ο “νόμος και το σύνταγμα”, θα παλέψει μέχρι θανάτου της, αφού η άνοδος του φασισμού θα σημάνει την αλλοίωση και, ουσιαστικά, την κατάργηση και του συντάγματος και των νόμων και των “δικαιωμάτων” τους.

Οι παλαιότεροι ίσως θυμούνται τις πρώτες μέρες, μετά την πτώση της χούντας, το τι συνέβαινε στον Δήμο Κορυδαλλού όπου η μεγάλη Λεωφόρος Δημοκρατίας οδηγούσε στην Πλατεία 21ης Απριλίου. Λίγο αργότερα βέβαια, οι ονομασίες των δρόμων άλλαξαν προσαρμοσμένες στα νέα πολιτικά δεδομένα. Παρά τον τραγελαφικό του χαρακτήρα, το γεγονός αποκαλύπτει πολλές αλήθειες.

Διαφορετική πάντως είναι η εξέλιξη των πραγμάτων στην Ισπανία, όπου η μετα-φρανκική “βασιλευόμενη δημοκρατία” ακολούθησε τις μεθόδους του φασιστικού καθεστώτος για να διατηρήσει την παθητικότητα του ισπανικού λαού καταφέρνοντάς τα, μέχρι πρόσφατα.

Στην Πορτογαλία, ο λαός προχώρησε σε ριζικότερη αποφασιστοποίηση, κρεμώντας κάποιους βασανιστές και χαφιέδες του καθεστώτος Σαλαζάρ στα φανάρια των λεωφόρων της Λισσαβόνας, ακολουθώντας, τον στρατό που εξεγέρθηκε τον Απρίλη του 1975. (Επανάσταση των Γαρυφάλων). Στο σημείο αυτό, θα χρειαστεί να ολοκληρώσουμε την αναφορά μας στον παθητικό φασισμό επιφυλασσόμενοι να συνεχίσουμε σε επόμενο τεύχος.

Πριν κλείσουμε, ωστόσο, θα θέλαμε να επισημάνουμε κάποιες αλήθειες:

- Ο φασισμός τρέφεται από την παθητικότητα του λαού που τον ανέχεται, μεταβαλλόμενος σε γρανάζι της εξουσίας.
- Κύριο στοιχείο της παθητικοποίησης του λαού είναι η γραφειοκρατικοποίηση των αριστερών κομμάτων και οργανώσεων, που, για να διατηρήσουν την “δημοκρατική νομιμότητα” τους, είναι πρόθυμα να παίξουν οποιοδήποτε βρώμικο παιχνίδι της εξουσίας.
- Οι αναρχικοί δεν είναι αριστεροί, με την έννοια του ότι ποτέ δεν κατέλαβαν κάποια έδρανα σε κοινοβούλιο.

☛ Στις **30/6/2008** στο αναρχικό στέκι Αντίπνοια στα Κάτω Πετράλωνα, έγινε οργανωμένη επίθεση από 15 με 20 χρυσαυγίτες περίπου. Δύο σύντροφοι τραυματίστηκαν σοβαρά από μαχαίρια. Το ίδιο βράδυ προσήχθησαν τυχαία στο τμήμα Πετράλωνων δύο άτομα, ο Αθανάσιος Στράτος και ο Βασίλης Σιατούνης (υποψήφιος της Χρυσής Αυγής στις προηγούμενες νομαρχιακές εκλογές) που ομολόγησαν την εμπλοκή τους στην επίθεση και την συμμετοχή τους στην Χρυσή Αυγή. Την ίδια ώρα πραγματοποιήθηκε πορεία αλληλέγγυων του στεκιού προς το τμήμα και ακολούθησαν συγκρούσεις. Η δράση παρακρατικών φασιστικών συμμοριών εναντίον αυτοοργανωμένων και κατειλημμένων πολιτικών και κοινωνικών χώρων αντίστασης εντείνεται, με την ανοχή και την συνενοχή της αστυνομίας. Στις 19/9/2014, και έπειτα από αναβολή, εκδικάστηκε η υπόθεση της επίθεσης στο στέκι Αντίπνοια στο πρωτοδικείο Δέγλερη. Και οι δύο χρυσαυγίτες, καταδικάστηκαν ομόφωνα και χωρίς αναστολή, για απόπειρα ανθρωποκτονίας, σε 13 χρόνια και 6 μήνες, και 11 χρόνια και 6 μήνες, αντίστοιχα. ☛ **11/9/2014:** Κάποιοι θυμήθηκαν τον Κώστα Κάπο και την επέτειο του θανάτου του. Ποιοι; Μα οι συριζαίοι, τιμώντας την μνήμη ενός νεκρού εχθρού τους, που μεταθανάτια τον ενέταξαν στους φίλους τους. Ε, όχι κι έτσι... Εμείς θυμόμαστε τον Κώστα από την εποχή της χούντας, όταν οι πεζοναύτες του Διονύσου τον βασάνισαν με τους απάνθρωπους τρόπους. Τον συναντήσαμε στον Κορυδαλλό. Τον ξαναείδαμε σε πάμπολλες διαδηλώσεις, όπως εκείνη κατά της επίσκεψης Μπους στην Αθήνα. Είχε πια αποχωρήσει από το ΚΚΕ και συνεργαζόταν με το ΝΑΡ. Μετέπειτα, συνέχισε μόνος του, πάντα εκεί, εκεί στην πρώτη την γραμμή χωρίς να έχει ανάγκη από ετικέτες και πιστοποιητικά των μεταθανάτιων "φίλων" του. ☛ **16/9/2014:** Αντιφασιστική συγκέντρωση στην Λαμνηδόνα του Βύρωνα, για τον ένα χρόνο από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, χτυπήθηκε με λύσσα από τα ΜΑΤ. Πολλοί τραυματίες – έντονη αντιφασιστική δήλωση του δημάρχου. ☛ **17/9/2014:** Χαφιεδισμός και φακέλωμα δια νόμου. Κατατέθηκε στην κυπριακή βουλή το νομοσχέδιο για τη νέα δομή και λειτουργία της Κυπριακής Υπηρεσίας Πληροφοριών (ΚΥΠ). Σύμφωνα με το νομοσχέδιο "η δημόσια υπηρεσία, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και οι αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης οφείλουν να παρέχουν στην ΚΥΠ κάθε πληροφορία, στοιχείο, έγγραφο ή συνδρομή που ζητείται για την εκπλήρωση της αποστολής της". Όσοι αρνούνται να δώσουν πληροφορίες θα υπόκεινται σε παράπτωμα... Αλλάγες και στην νομοθεσία του Κρατικού Αρχείου, αφού προβλέπει να μην μπορούν να αποχαρακτηρίζονται ως απόρρητα έγγραφα και πληροφορίες έστω και αν περάσουν 50 χρόνια!... Αποστολή της ΚΥΠ είναι να μπορεί να συλλέγει πληροφορίες που αφορούν "την προστασία και προώθηση των πολιτικών, οικονομικών και στρατιωτικών συμφερόντων της Δημοκρατίας". Να ενεργεί για την "πρόληψη και αντιμετώπιση δραστηριοτήτων που συνιστούν απειλή κατά της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξης ή της δημόσιας ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης ή της δημόσιας υγείας ή των δημοσίων ηθών ή της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ανθρώπου καθώς και του εθνικού πλούτου της Κύπρου"... Για την στελέχωση της ΚΥΠ προβλέπονται αποσπάσεις από την Αστυνομία και την Εθνική Φρουρά... Ποινικοποιείται η αναφορά σε ονόματα μελών της ΚΥΠ ακόμα και αν έχουν καταδικαστεί από δικαστήριο. Επίσης, "το προσωπικό της ΚΥΠ δεν επιτρέπεται να καταθέτει ως μάρτυρας σε οποιοδήποτε δικαστήριο ή ενώπιον οποιασδήποτε αρχής για θέματα, πληροφορίες, γεγονότα ή πρόσωπα που αφορούν την ΚΥΠ, χωρίς προηγούμενη έγκριση του διοικητή... Οποιοδήποτε μέλος του προσωπικού της, οφείλει να ενημερώνει τον διοικητή πριν συμμετάσχει ως μέλος διοικητικού συμβουλίου σωματίου ή ιδρύματος". (Χαραυγή-Κύπρος). ☛ **18/9/2014:** Αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία από 2.000 αναρχικούς στην Λαμία. Οι νταυραντισμένοι φασίστες της πόλης είχαν σπεύσει να εξαφανιστούν ενώ οι μπάτσοι παρακολουθούσαν την πορεία από απόσταση 200 με 300 μέτρα. ☛ Την ίδια μέρα, στο Κερατσίνι, το μπλοκ των αναρχικών, 2.500 άτομα περίπου, δέχτηκε αναίτια επίθεση των ΜΑΤ – λίγα μόλις λεπτά μετά που ξεκίνησε η πορεία (Κωνσταντινουπόλεως και Σαλαμίνας). Στην οδό Παπαναστασίου, παράλληλη της Κωνσταντινουπόλεως, το τμήμα του μπλοκ που ανασυγκροτήθηκε, προκλήθηκε από ένθερμο χρυσαυγίτη ο οποίος εκτός από τις βρισιές και τις απειλές προς τους συντρόφους-φίσες που συνέχιζαν την πορεία, δεν δίστασε από το μπαλκόνι του σπιτιού του, να βγάλει και όπλο. Ακολούθησε δώρο κυνηγητό στα στενά του Κερατσινίου από τα ΜΑΤ και δυνάμεις της ΔΕΛΤΑ, με συνεχή ρίψη χειροβομβίδων κρότου λάμψης και δακρυγόνων. Στα Ταμπούρια μέχρι και την Πλατεία Λαού, οι ξυλοδαρμοί, οι τραυματισμοί, οι προσαγωγές και οι συλλήψεις συνεχίζονταν με αμείωτο ρυθμό, παρά τις εντονότερες διαμαρτυρίες και αποδοκιμασίες των κατοίκων. Από τις τουλάχιστον 200 προσαγωγές από το Κερατσίνι (όλοι οδηγήθηκαν στην ΓΑΔΑ), 64 μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Την επόμενη μέρα, στις 19/9, ενώ οι 61 από τους 64 συλληφθέντες αφήνονται ελεύθεροι μέχρι να δικαστούν, κατά την έξοδο τους από την Ασφάλεια Πειραιά ξυλοκοπήθηκαν (και οι αλληλέγγυοι) από τα ΜΑΤ. ☛ **19/9/2014:** Σύμφωνα με ιδιωτικό ραδιοφωνικό σταθμό, ο Βασίλης Κωνσταντίνου, παλιός ποδοσφαιριστής του Παναθηναϊκού, σχολιάζοντας τα επεισόδια του αγώνα Ηροδότου (Ηρακλείου Κρήτης)-Εθνικού Πειραιώς (ομάδων Γ' Εθνικής, για την φάση του Κυπέλλου Ελλάδας-στις 14/9/2014) που είχαν σαν αποτέλεσμα τον βαρύ τραυματισμό φιλάθλου, μεταξύ άλλων, είπε: Για τα επεισόδια δεν ευθύνονται οι παίκτες και οι ντόπιοι φιλάθλοι, αλλά οι μετανάστες!!! Όταν στο γήπεδο η πλειοψηφία του κοινού είναι Πακιστανοί, αυτοί είναι άγριοι και μισούν οτιδήποτε ελληνικό!!! Σύμφωνα με τον ίδιο ραδιοφωνικό σταθμό ο εν λόγω ποδοσφαιριστής διατηρούσε σχέσεις με την γνωστή ηθοποιό Μάρθα Καραγιάννη την οποία ο δημοσιογράφος χαρακτήρισε "οπαδό της Χρυσής Αυγής". (Ο Κώστας Κατσούλης 46 χρονών που τραυματίστηκε στο κεφάλι, είχε πέσει σε κώμα από τις 22/9/2014, αποβίωσε στις 29/9.

❖ Οι μαθητές του ΕΠΑΛ Καισαριανής στο σχολείο τους διαμαρτυρόμενοι για την αυθαιρεσία των καθηγητών, τα συγγράμματα που δεν έχουν και αναγκάζονται να τα πληρώσουν και για το μάθημα στα λυόμενα, άλλη μια χρονιά ("μας στοιβάζουν" όπως λένε οι ίδιοι). Τα ξημερώματα της 22/9/2014 και ενώ ομάδα μαθητών ήταν στο κατειλημμένο σχολείο τους δέχθηκαν επίθεση από αστυνομικές δυνάμεις, που βρίζοντάς τους χυδαία και με απειλή όπλου (θερμόαιμο όργανο "του νόμου και της τάξης" έφτασε στο σημείο να πυροβολήσει τρεις φορές, χωρίς ευτυχώς να πετύχει κάποιον μαθητή), προχώρησαν στην προσαγωγή τεσσάρων μαθητών, οι οποίοι κρατήθηκαν μέχρι το πρωί. Οι μαθητές κατάγγειλαν το συμβάν με σχετικό κείμενό τους. ❖ **24/9/2014:** Στην καθημερινή εκπομπή της Λιάνας Κανέλλη στον Real FM, μεταδόθηκε, η κλοπή του πορτοφολιού της Μάγδας Φύσσα στην λαϊκή της Περοβής στο Κερατσίνι. Είχε μέσα όλες τις φωτογραφίες του Παύλου. Έκκληση της δημοσιογράφου, όποιος βρει το πορτοφόλι να το δώσει στο κεντρικό περίπτερο της Περοβής. ❖ **27/9/2014:** Συναυλία συμπάραστασης στους οκτώ κατοίκους των Σκουριών Χαλκιδικής που καλέστηκαν από την ασφάλεια Πολυγύρου για συμπληρωματική κατάθεση σχετικά με το αδίκημα της παρακώλυσης συγκοινωνιών, (παραπέμπονται σε δίκη πάνω από πενήντα κάτοικοι). Σύμφωνα με τους διοργανωτές η συναυλία γίνεται και για την καταστροφή που συντελείται στο περιβάλλον πριν ακόμη ξεκινήσει η εξόρυξη από την εταιρεία Ελληνικός Χρυσός. Άνοιγμα δρόμου (στο πλάτος της Εγνατίας οδού), με αποτέλεσμα την κοπή αιωνόβιων οξυών (οι ντόπιοι τις αποκαλούν οξυάρες), η κορυφογραμμή του βουνού Άκαβος (το λένε και Ακάκαβος γιατί δεν έχει καεί ποτέ λόγω του δάσους των οξυών στους πρόποδες του), έχει ισοπεδωθεί σε μεγάλη έκταση. Να μην ξεχνάμε την τοποθέτηση βόμβας στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης από το σύντροφο Νίκο Μαζιώτη τον Δεκέμβριο του 1997 ως μήνυμα αλληλεγγύης στους κατοίκους χωριών του Στρυμονικού, που από τότε αγωνίζονται δυναμικά ενάντια στην εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού από την πολυεθνική TVX Gold, πραγματοποιώντας διαδηλώσεις και επιθέσεις στις εγκαταστάσεις της εταιρείας και στις δυνάμεις των μπάτσων που είχαν σταλεί στην περιοχή. ❖ Η γαλλική αεροπορία βομβάρδισε αποθήκες τροφίμων στο Βόρειο Ιράκ. Η επίθεση του NATO στο Βόρειο Ιράκ «κατά των τζιχαντιστών» ξεκίνησε στις 7-8/9/2014. Όπως και στην Λιβύη ακολούθησε, τις επόμενες μέρες η αεροπορία των ΗΠΑ βομβαρδίζοντας χωριά και κωμοπόλεις δηλώνοντας ότι είχαν καταληφθεί από το "Ισλαμικό Κράτος", σκοτώνοντας δεκάδες αμάχους. Οι ΗΠΑτζήδες παράλληλα βομβάρδισαν και περιοχές της Βόρειας Συρίας, που είχαν καταληφθεί από τους μαχητές του "Ελεύθερου Συριακού Στρατού" βαφτίζοντάς τους τώρα "τζιχαντιστές του Ισλαμικού Κράτους". Οι δύο νατοϊκές χώρες χρησιμοποίησαν, στην περίπτωση, τις βάσεις που διατηρούν σε Σαουδική Αραβία, Κατάρ και Κουβέιτ, καθώς και την βρετανική βάση του Ακρωτηρίου της "ελεύθερης" και "ανεξάρτητης" Κυπριακής Δημοκρατίας. Το βρετανικό κοινοβούλιο, στις 26/9/2014, ενέκρινε το σχέδιο του Cameron για την χρησιμοποίηση και βρετανικών βομβαρδιστικών στον «κοινό αγώνα». Η Τουρκία, μετά την απελευθέρωση του προξένου της και των υπαλλήλων του στην Μοσσούλη (αυτούς δεν τους αποκεφάλισαν οι «κακοί», οι οποίοι προτιμούν τους δημοσιογράφους) με δήλωση του Ερντογάν άφησε να εννοηθεί ότι είναι πρόθυμη να συμμετάσχει στην πάταξη του κοινού εχθρού. Η Γερμανία, που δεν διαθέτει πια την, επί Χίτλερ, ισχυρή Luftwaffe ανακοίνωσε ότι θα προμηθεύσει με όπλα τους «αντί – τζιχαντιστές» Κούρδους. Τέλος, πρέπει να προσθέσουμε πως, αντίθετα με το υπόλοιπο NATO, η Ελλάδα αποτελεί "καταφύγιο τζιχαντιστών" όπως έγραψε η κυπριακή "Καθημερινή" στις 21/9/2014 και το ελληνικό "Έθνος" στις 26/9/2014. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα είχαμε γράψει στον Αναρχικό της 30/8/2014. ❖ Συνέδριο γενετικής και εξωσωματικής γονιμοποίησης διοργανώθηκε στο Βουκουρέστι από Ρουμάνους και Έλληνες επιστήμονες. Η παρουσία στην έναρξη του συνεδρίου του υπουργού υγείας Μάκη Βορίδη μας βάζει σε πολλές σκέψεις: πήγε να προωθήσει το κύρος των Ελλήνων επιστημόνων; Πήγε για να προωθήσει τα συμφέροντα των ιδιωτικών εταιρειών που λυμαίνονται τον χώρο της υγείας και στις δύο χώρες; Ή μήπως πήγε για να έχει επαφές με την Noua Dtreapta (Νέα Δεξιά-φασιστική ρουμανική οργάνωση με εκπροσώπους της οποίας, ο Βορίδης είχε συναντηθεί πριν δέκα περίπου χρόνια σε συνέδριο των ευρωπαίων ακροδεξιών στο Παρίσι, όταν το έπαιζε φύρερ του Εθνικού Μετώπου). ❖ Αρμενικής καταγωγής έλληνας πολίτης («νομιμοποιημένος» μετανάστης) δέχθηκε επίθεση από τέσσερις χρυσαυγίτες που τον έστειλαν στο νοσοκομείο. Ο οδηγός του τρόλλεϋ, απ' όπου είχε μόλις αποβιβάστεί, πάτησε γκάζι κι έφυγε. ❖ **28/9/2014:** Την Πέμπτη στις 13/10/2014, εκδικάζεται η δολοφονική επίθεση των δυνάμεων της ομάδας ΔΕΛΤΑ στην αγωνίστρια και μέλος του ΕΕΚ Αγγελική Κουτσουμπού. Ήταν στην διαδήλωση της 8/9/2009 στο Σύνταγμα, ένα χρόνο μετά την δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, η ομάδα ΔΕΛΤΑ στοχευμένα, διεμβόλισε το μπλοκ της πορείας. Η Αγγελική (δεν ήταν η μόνη τραυματίστηκε), από τύχη γλίτωσε τον θάνατο. Μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο σε κώμα, όπου διαγνώστηκε «βαριά κρανιοεγκεφαλική κάκωση-υποσκληρίδιο αιμάτωμα, υπαραχνοειδής αιμορραγία, θλάση εγκεφάλου, ρωγμώδες κάταγμα του λιθοειδούς, συντριπτικό κάταγμα αριστερής κλείδας και σπάσιμο όλων των εμπροσθίων αριστερών πλευρών. Οι μάρτυρες κατηγορίας καλούνται να καταθέσουν σε τριμελές πλημμελειοδικείο, ενώ ο μπάτσος της ΔΕΛΤΑ καλείται να δικάσσει σε μονομελές, σαν συμμετοχος σε ένα απλό τροχαίο ατύχημα. Εφόσον περάσουν πέντε χρόνια από το συμβάν το έγκλημα θα παραγραφεί. ❖ Ο Στέφανος Μολόχας, μέλος της vKA του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της ANΤΑΡΣΥΑ, έχει ειδοποιηθεί να περάσει από την Ασφάλεια Βόλου για "προσωπική του υπόθεση" που αφορά "παραβάσεις σχετικά με τις εκρηκτικές ύλες, έκρηξη και εμπρησμό κατά συναυτουργία", χωρίς καν να έχει διαταχτεί εισαγγελική έρευνα, ενημερώνοντάς τον ταυτόχρονα πως το τηλεφωνικό απόρρητο των κλήσεών του έχει αρθεί!

Οι φασίστες της Μαϊντάν υποψήφιοι για το βραβείο Ζαχάροφ!

Το «κίνημα» της πλατείας Μαϊντάν του Κιέβου, το δημιούργημα των ΗΠΑ - ΕΕ και των ντόπιων αντιδραστικών δυνάμεων της Ουκρανίας, που αποτέλεσε το όχημα για την ιμπεριαλιστική επέμβαση στη χώρα και στο οποίο πρωταγωνιστικό ρόλο είχαν ανοιχτά φασιστικές-ναζιστικές δυνάμεις, είναι μεταξύ των υποψηφίων για το απροκάλυπτα βραβείο αντικομμουνισμού, «Βραβείο Ζαχάροφ», του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Το εν λόγω βραβείο, που απονέμεται από το 1988 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο όνομα της προσπάθειας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί το «παράσημο» που αποδίδει το ευρωπαϊκό κεφάλαιο στους αντεπαναστάτες και αντικομμουνιστές όπου Γης.

Μια ματιά στα πρόσωπα που έχουν πάρει στο παρελθόν το βραβείο, αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Αντεπαναστάτες από τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες (ΕΣΣΔ, Τσεχοσλοβακία, Γιουγκοσλαβία), Κουβανοί πολέμιοι της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στο νησί, αντίπαλοι της νόμιμα εκλεγμένης (αλλά και φιλικής προς τη Ρωσία) κυβέρνησης της Λευκορωσίας, καθώς και αντιφρονούντες από την Κίνα και το Ιράν, έχουν βραβευτεί για τις υπηρεσίες που προσέφεραν στους ιμπεριαλιστές ενάντια στους λαούς όλου του κόσμου.

Ο «νικητής» θα ανακοινωθεί την 16η του Οκτώβρη και η τελετή βράβευσής θα λάβει χώρα την 26η του Νοέμβρη.

ΟΥΚΡΑΝΙΑ: Αντί για πρόλογο...

Σε προηγούμενο τεύχος μας είχαμε γράψει πως η Ουκρανία δεν ήταν (ακόμη) "σοβαρή υπόθεση". Ο καιρός, ωστόσο, πλησιάζει για να μεταβληθεί σε πολύ σοβαρότερη. Οι ΗΠΑ ετοιμάζονται για την τελική τους επίθεση με στόχο την παγκόσμια κυριαρχία. Εμπροσθοφυλακή τους, η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήδη πολεμικό υλικό μεταφέρεται στο μαλακό υπογάστριο της Ρωσικής Ομοσπονδίας (Ουκρανία, αλλά και περιοχές του Καυκάσου και των ακτών της Κασπίας). Το ΗΠΑτζήδικο σχέδιο θυμίζει εκείνο του Χίτλερ, που παράλληλα με την κατά μέτωπο επίθεση εναντίον της Μόσχας εξαπέλυσε και επίθεση εναντίον του Στάλινγκραντ, περνώντας από την Κασπία, (μέσω των βάσεων του σε Ρουμανία και Βουλγαρία), και ξεπερνώντας το Γκρόζνυ -πρωτεύουσα της γνωστής μας, πια, Τσετσενίας

Η Ουκρανία, ωστόσο, δεν είναι μια χώρα "άγνωστη". Θυμίζουμε πως επί Χρυσιστώφ (ουκρανικής καταγωγής) προέδρου της Ε.Σ.Σ.Δ, η χώρα μετατράπηκε από ρωσική περιοχή σε αυτόνομη "σοσιαλιστική δημοκρατία", στα πλαίσια της Σοβιετικής Ένωσης (1954-1956). Συνέχεια η Ουκρανία όμως, είναι γνωστή (ιδιαίτερα για τους Αναρχικούς), από το 1917-1918 όταν η χώρα αυτοανακηρύχθηκε αυτόνομη και ανεξάρτητη Μαχνοφτσίνα.

Πολλά έχουν γραφτεί για το σύντομο διάστημα της ζωής της (μέχρι την ωμή εισβολή του Κόκκινου Στρατού με επί κεφαλής - όπως και στην Κροστάνδη - τον Τρότσκι). Πολλά έχουν γραφτεί και για τον εμπνευστή του μαχνοβίτικου κινήματος Νέστορ Μαχνό. Απ' αυτά τα πολλά, επιλέξαμε τις σχετικές σελίδες από το ιστορικό μυθιστόρημα του Αλεξέι Τολστόη "Ο δρόμος του μαρτυρίου", των εκδόσεων Γκοβόστη (Αθήνα, χωρίς χρονολογία, σε μετάφραση Σ. Βουρδουμπά). Φανταζόμαστε πως οι αναγνώστες θα καταλάβουν γιατί επιλέγουμε τον συγκεκριμένο συγγραφέα, έναν "ορθόδοξο" Μπολσεβίκο, που μεταπολεμικά πέφτει στην δυσμένεια των σοβιετικών κρατούντων για να αποκατασταθεί επί Μπρέζνιεφ. Το απόσπασμα που ακολουθεί βρίσκεται στις σελίδες 178 - 186.

Καθόταν στὸ τραπέζι μὲ τὴ ράχη πρὸς τὸ μέ-
ρος τῆς Κάτιας, μὲ τοὺς ἀγκῶνες πάνω σ' ἓνα χάρτι.

Τὰ μακριά, ἴσια, ἀνοιχτοκάστανα μαλλιά του πέφταν πάνω
σὲ ὦμους στενούς, σχεδὸν παιδιάστικους. Εἶχε τὰ φυσηκλίκια
του περασμένα σταυρωτὰ πάνω ἀπ' τὸ μαῦρο μάλλινο σακκάκι
του, δυὸ περιστροφή κ' ἓνα σπαθὶ στὴν πέτσινη ζώνη
του, καὶ τὰ πόδια του, μὲ τὶς κομπῆς σπιρουνάτες μπότες
ἱππασίας, εἶταν σταυρωμένα κάτω ἀπ' τὴν καρέκλα. Κου-
νώντας δεξιὰ-ἀριστερὰ τὸ κεφάλι, ἐνῶ τὰ λιπαρὰ τσουλούφια
του πηγαινόρχονταν στοὺς ὦμους του, ἔγραφε κάτι βιαστικά
κ' ἡ πέννα του πιτσιλίζει καὶ τρουποῦσε τὸ χαρτί. Ὁ χτεσινὸς
μουζίκος, ποὺ εἶχε παραχωρήσει τὸ κρεβάτι του στὴν Κάτια,
μπῆκε παραφυλαχτικά ἀπ' τὴν αὐλή. Τὸ πρόσωπό του εἶταν
ροδοκόκκινο κι ὅλο γαληφιὰ· καὶ κομματάκια ἄχυρο εἶταν
κολλημένα στὰ μαλλιά του. Μισοκλείνοντας ἡλίδια τὰ μάτια,
κάθησε σ' ἓναν πάγκο ἀντικρυ στὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔγραφε,
ἔχωσε τὰ χέρια ἀπὸ κάτου του κ' ἔτριψε τὰ ξυπόλητα πόδια
του τὸνα μὲ τ' ἄλλο.

—Εγνοίες, ὅλο ἔγνοίες, Νέστορα Ιβάνοβιτς, καὶ γὼ ποὺ
νόμιζα πὼς θ' ἄμενες γιὰ τὸ δεῖπνο. Σφάξαμε ἓνα μοσχαράκι
χτὲς τὸ βράδι... Σὰ νὰ ξέραμε πὼς θ' ἀρχόσουν.

—Δὲν ἔχω καιρό, μὴ μ' ἐνοχλεῖς...

—Χμ! —Ὁ μουζίκος σώπασε κ' ἔπαψε ν' ἀνοιγοκλείνει
τὰ μάτια του. Τὸ βλέμμα του ἔγινε ἔξυπνο καὶ βαρὺ. Κάθησε
γιὰ λίγο παρακολουθώντας τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔγραφε.

—Ὡστε λοιπόν, Νέστορα Ιβάνοβιτς. Δὲν ἔχεις σκοπὸ νὰ δώ-
σεις μάχη στὸ χωριό μας;

—Θὰ δοῦμε.

—Φυσικά, αὐτὰ εἶναι στρατιωτικὲς δουλειές. Εγὼ τὸ λέω
μονάχα γιὰ τὰ ζωντανά· ἂν εἶναι, νὰ τὰ τραβήξουμε παραέξω.

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ μακριὰ μαλλιά πέταξε τὴν πέννα καὶ
πέρασε τὰ δάχτυλα τοῦ μικροσκοπικοῦ χεριοῦ του ἀνάμεσα στὰ
τσουλούφια του, ἐνῶ διάβαζε αὐτὰ ποὺ εἶχε γράψει. Ὁ μου-
ζίκος ἔνιωσε φαγούρα στὰ γένηια καὶ στὶς ἀμασχάλες. Εὐ-
στηκε. Καί, σὰ νὰ τὸ θυμήθηκε τώρα μόλις, εἶπε:

—Νέστορα Ιβάνοβιτς, καὶ τί θὰ γίνει μὲ τὴ μανιφατούρα;
Μᾶς χάρισε τόσχα. Πρῶτο πράμα, τοῦ στρατοῦ. Σοῦ γεμίζει
τὸ μάτι. Εἴη κάρα γιομάτα.

—Ε, δὲ φτάνει; Δὲ χορτάσατε; Λίγο σᾶς πέφτει;

—Πῶς, φτάνει καὶ παραφτάνει. Πῶς νὰ σ' εὐχαριστή-
σουμε γι αὐτό; Ξέρεις πολὺ καλὰ—σοῦ στείλαμε σαράντα
παλληκάρια ἀπ' τὸ χωριό μας. Καὶ μαζὶ μ' αὐτοὺς κι ὁ γιός
μου. «Πρέπει νὰ χύσω τὸ αἷμα μου γιὰ τὴν ὑπόθεση
τῶν χωρικῶν, πατέρα», εἶπε. Κι ἂν δὲ σοῦ φτάνουν
αὐτοί, θὰ πᾶμε καὶ μεῖς οἱ γεροντότεροι... Εὐὲ μο-

νάχα νὰ πολεμᾷς καὶ μεῖς θὰ σὲ ὑποστηρίξουμε... Μονάχα νὰ, μὲ τὴ μανιφατούρα, ἂν οἱ Γερμανοὶ κ' οἱ Εἰθνοφρουροὶ (ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δώσει) τύχαινε νὰ πέσουν ἀπάνω μας, — ξέρεις τί κάνουν γιὰ ἀντίποινα! — τί θὰ γίνουμε; Τί λές; Μποροῦμε δηλαδὴς νᾶμαστε σίγουροι γιὰ τὴ μάχη;

Ἡ ράχη τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὰ μακριὰ μαλλιά τεντώθηκε. Κατέβασε τὸ χέρι ἀπ' τὸ κεφάλι του κι ἄρπαξε τὴν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ. Ἡ ἀνάσα του ἀκουγόταν βαριά. Τίναξε τὸ κεφάλι. Ὁ μουζίκος ἄρχισε ν' ἀποτραβιέται προφυλαχτικὰ στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ πάγκου καί, παίρνοντας τὰ χέρια του ἀπὸ κάτω του, βγῆκε λοξὰ-λοξὰ ἀπ' τὸ σπίτι.

Ἡ καρέκλα, ὅπου καθόταν ὁ ἀνθρώπος μὲ τὰ μακριὰ μαλλιά, ἔγειρε στὸ πλάϊ, κι αὐτὸς τὴν πέταξε μὲ μιὰ κλωτσιὰ ἀπ' τὸ δρόμο του. Επιτέλους ἡ Κάτια, τρέμοντας, ἀντίκρουσε τὸ πρόσωπο κείνου τοῦ ἀνθρωπάκου μὲ τὴ μαύρη μισοστρατιωτικὴ φορεσιά. Εἰμοιαζε σὰ μασκαρεμένος καλογεράκος. Μανιασμένα, διαπεραστικά, καστανὰ μάτια τὴν κοίταξαν μὲς ἀπὸ βαθιὲς κόγχες, κάτω ἀπὸ δυνατὰ φρύδια. Τὸ πρόσωπό του εἶταν λίγο βλογιοκομένο, κιτρινωπό, καλοξυρισμένο — κάπως γυναικεῖο, ἄγουρο καὶ ἄγριο συνάμα, ὅπως ἓνα ἐφηβικὸ πρόσωπο, ἐχτὸς ἀπ' τὰ μάτια, ποὺ εἶταν γερασμένα καὶ γεμάτα ἐξυπνάδα.

Ἡ Κάτια θὰ τρόμαζε ἀκόμα πιὸ πολὺ, ἂν ἤξερε πὼς βρισκόταν μπροστὰ στὸν ἴδιο τὸν Μπάρμπα-Μαχνό. Ὁ Μαχνὸ κάρφωσε τὰ μάτια του στὴ νεαρὴ γυναίκα ποὺ καθόταν στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ, μὲ σκονισμένα μποτίνια καὶ μ' ἓνα ζαρωμένο μὰ κομπὸ ἀκόμα μεταξωτὸ φόρεμα, μὲ τὴ σκούρα τῆς μαντήλια δεμένη χωριάτικα: φαίνεται πὼς δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβει τί λογῆς πουλὶ εἶχε πέσει μέσα στὸ χωριατόσπιτο. Τὸ μακρὸν ἀπάνω χεῖλι του συσπάστηκε σ' ἓνα χαμόγελο ποὺ ξεσκέπασε μιὰ σειρὰ ἀραιὰ δόντια.

— Ποιανοῦ εἶσαι; — ρώτησε κοφτά.

Ἡ Κάτια, ποὺ δὲν κατάλαβε, κούνησε τὸ κεφάλι. Τὸ χαμόγελο ἔσβησε ἀπ' τὸ πρόσωπό του κ' ἡ ἔκφραση ποὺ ἄφησε, ἔκανε τὰ χεῖλη τῆς Κάτιας νὰ τρεμουλιάσουν.

— Ποιὰ εἶσαι; Πόρνη; Ἀν ἔχεις σύφιλη, θὰ σὲ τουφεκίσω. Λοιπὸν; Δὲν μπορεῖς νὰ μιλήσεις ρούσικα; Εἶσαι ἄρρωστη; Εἶσαι γερὴ;

— Εἶμαι αἰχμάλωτη, — εἶπε ἡ Κάτια μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκούστηκε.

— Τί ξέρεις νὰ κάνεις; Μανικιούρ, ξέρεις; Θὰ σοῦ δώσουμε τὰ ἐργαλεῖα.

— Καλὰ, — ἀπάντησε ἡ Κάτια ἀκόμα πιὸ ἀχνά.

— Μὰ μὴν τολμήσεις νὰ μοῦ διαφθείρεις τὸ στρατό... Ἀκούς;

Μπορείς νά μείνεις, Θάρτω απόψε, ύστερ' απ' τή μάχη—θά μου κάνεις τὰ νύχια μου.

Πολλές ιστορίες κυκλοφορούσαν στο λαό για τόν Μάχημα-Μαχνό. Λέγανε πώς τόν καιρό πού εΐταν στα κάτεργα τοῦ Ακατούϊγ, εΐχε επιχειρήσει αρκετές φορές νά δραπετεύσει καί κάποτε τὸ πέτυχε, μὰ τόν ἀνακάλυψαν σὲ μιὰ ξυλαποθήκη κι ἀντιστάθηκε στοὺς στρατιῶτες μ' ἓνα τσεκούρι. Τοῦ τσάκισαν τὰ κόκαλα μὲ τὸν ὑποκόπανο καί τὸν δέσανε μ' ἀλυσίδες. Ἐμεινε τρία χρόνια ἔτσι ἀλυσσοδεμένος, σιωπηλὸς σὰ νυφίτσα, πασκίζοντας μάταια, μέρα καί νύχτα, νά βγάλει τίς σιδερένιες χειροπέδες. Ἐκεῖ, στο κάτεργο, εΐχε πιάσει φιλίες μὲ τὸν ἀναρχικὸ Αρσίνοβ Μάριν κ' ἔγινε μαθητὴς του.

Ὁ Μαχνὸ εΐταν απ' τὸ χωριὸ Γκουλιάϊ - Πόλιε, τῆς περιοχῆς τοῦ Αἰκατερινοσλάβ. Ὁ πατέρας του εΐταν μαργαγκός. Ἀπὸ παιδάκι, ὅταν δούλευε σ' ἓνα ψιλικατζίδικο, ἄρχισαν νά τὸν δέρνουν καί τοῦ βγάλανε τὸ παρατσούκλι «νυφίτσα» γιὰ τὴ μοχθηρία του καί γιὰ τὰ καστανά του μάτια. Τὸν διώξαν ἀπὸ κεῖ γιατί ἔχυσε βραστὸ νερὸ στὸν πρῶτο βοηθὸ τοῦ μαγαζιοῦ ὕστερ' ἀπὸ κάποιο ξυλοκόπημα. Τότε ἔφτιαξε μιὰ συμμορία καί ρήμαζε μποστάνια καί δεντροπερίβολα. Ἐκανε κάθε λογῆς βρωμοδουλειές καί ζοῦσε μιὰ λεύτερη ζωή, ὥσπου ὁ πατέρας του τὸν ἔβαλε σ' ἓνα τυπογραφεῖο. Ἐκεῖ, λέγανε πὼς τὸν πρόσεξε ὁ ἀναρχικὸς Βόλιν, πού δεκαοχτὼ χρόνια ἀργότερα, ἔγινε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου καί ὁ πολιτικὸς ἐγκέφαλος τοῦ Μαχνό. Λέγανε πὼς ὁ Βόλιν συμπάθησε τόσο πολὺ τὸ παιδί, πού ἄρχισε νά τὸ μαθαίνει ἀνάγνωση καί γραφή, κ' ὕστερα τοῦ δίδαξε τὸν ἀναρχισμό καί τὸν ἔβαλε καί σ' ἓνα σχολεῖο. Ἐτσι ὁ Μαχνὸ εΐχε γίνει δάσκαλος. Μὰ αὐτὸ δὲν εΐταν ἀλήθεια. Ὁ Μαχνὸ ποτὲ δὲν εΐταν δάσκαλος καί τὸ πιθανότερο εἶναι πὼς τὸν Βόλιν τὸν γνώρισε πολὺ ἀργότερα, καί τὸν ἀναρχισμό τὸν διδάχτηκε απ' τὸν Αρσίνοβ, στο κάτεργο. Στὰ 1903, ὁ Μαχνὸ ἄρχισε πάλι τὰ δικά του στο Γκουλιάϊ - Πόλιε, μὰ τούτῃ τὴ φορὰ ὄχι στοὺς κήπους καί στοὺς λαχανόκηπους, μὰ στὰ τσιφλίκια τῶν ἀρχόντων καί στὶς ἀποθήκες τῶν ἐμπόρων. Πότε ἔκλεβε ἓνα ἄλογο, πότε ἄδειαζε κάποιο κελάρι, πότε ἔστελνε μιὰν ἀπειλητικὴ ἐπιστολὴ σ' ἓναν μαγαζάτορα, προστάζοντάς τον νά βάλει χρήματα κάτω ἀπὸ μιὰ πέτρα. Ὁλο αὐτὸ τὸ διάστημα εΐχε κάτι μεθυσμένες, παράξενες σχέσεις μὲ τὴν ἀστυνομία.

Τὸν Μαχνὸ ἄρχισαν νά τὸν βλέπουν μὲ πραγματικὸ τρόμο, μὰ οἱ μουζικοὶ ποτὲ δὲν τὸν πρόδιναν στὶς Ἀρχές, γιατί ὅσο

πλησίαζε η Επανάσταση τοῦ 1905, τόσο πιὸ ἀποφασιστικὰ ὁ Μαχνὸ τᾶβαζε μὲ τοὺς τσιφλικάδες. Κι ὅταν ἐπιτέλους τ' ἀρχοντικὰ ἀρχισαν νὰ λαμπαδιάζουν κ' οἱ μουζίκοι νὰ ὀργώνουν τὰ χωράφια τῶν τσιφλικάδων μὲ τὸ ἔτσι θέλω, ὁ Μαχνὸ τράβηξε γιὰ τὶς πολιτεῖες, γιὰ μεγαλύτερες δουλειές. Στὶς ἀρχές τοῦ 1906, μὲ τοὺς συντρόφους του ἐπιτέθηκε στὸ κρατικὸ Ταμεῖο τοῦ Μπερντιάσκ, σκότωσε τρεῖς ὑπαλλήλους καὶ πήρε τὸ χρηματοκιβώτιο, μὰ προδόθηκε ἀπὸ κάποιον δικό του καὶ βρέθηκε στὸ κάτεργο, στὸ Ακατούϊγ.

Δώδεκα χρόνια ἀργότερα, λευτερωμένος ἀπ' τὴν ἐπανάσταση τοῦ Φλεβάρη, ξαναεμφανίστηκε στὸ Γκουλιάϊ - Πόλιε, ὅπου οἱ μουζίκοι, ἀγνοώντας τὶς διαφορούμενες ὁδηγίες τῆς Προσωρινῆς Κυβέρνησης, εἶχαν διώξει τοὺς τσιφλικάδες κ' εἶχαν μοιραστεῖ τὴ γῆς μεταξὺ τους. Ὁ Μαχνὸ τοὺς θύμιζε τὶς παλιές του ὑπηρεσίες καὶ τὸν ἐκλέξανε ἀντιπρόεδρο τοῦ Ζέμστρο τῆς περιοχῆς. Δήλωσε ἀμέσως ὀρθὰ - κοφτὰ πὼς εἶταν μὲ τὸ «ἐλεύθερο καθεστὼς τῶν χωρικῶν» καὶ σὲ μιὰ συνεδρίαση τοῦ ἐκεῖ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διακήρυξε πὼς τὰ μέλη τοῦ Ζέμστρο εἶταν μπουρζουάδες καὶ συνταγματικοί. Πάνω στὴ βράση τῆς συζήτησης πυροβόλησε καὶ σκότωσε ἓνα μέλος τῆς Διοίκησης καὶ αὐτοδιορίστηκε πρόεδρος καὶ κομισσάριος τῆς περιοχῆς.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνηση δὲν μπόρεσε νὰ τοῦ κάνει τίποτα, μὰ σ' ἓνα χρόνο ἤρθαν οἱ Γερμανοὶ κι ὁ Μαχνὸ ἀναγκάστηκε νὰ δραπετεύσει. Γιὰ ἓνα διάστημα πλανήθηκε σ' ὁλόκληρη τὴ Ρωσία, ὥσπου, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1918, τράβηξε γιὰ τὴ Μόσχα, πὺν κεῖνο τὸν καιρὸ μερμήγκιαζε ἀπὸ ἀναρχικούς. Ἐκεῖ συνάντησε πολλὰ ξακουστὰ πρόσωπα : τὸν γέρο Αρσίνοβ, πὺν παρακολουθοῦσε ὅλος μελαγχολία τὰ ἐπαναστατικὰ γεγονότα, πὺν ἀπὸ κάποια ἀκατανόητη ἰδιοτροπία τῆς τύχης, τὰ κατευθύνανε οἱ Μπολσεβίκοι· αὐτὸν τὸν δυνατὸ θεωρητικὸ καὶ στυλὸ τῆς ἀναρχίας («τῆς μητέρας τῆς τάξης»), τὸν Βόλιν, πὺν τὰ μαλλιά καὶ τὰ γένεια του δὲν εἶχαν ποτὲ γνωρίσει χτένι· ὕστερα εἶταν ὁ φιλόδοξος κι ἀνυπόμονος Μπάριν· οἱ Αρτεν, Τέπερ, Γιάκοβ, Αλι, Κρασνοκούτσκη, Γκλάγκσον, Τσιντσίπερ καὶ Τσερνιάκ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι μεγάλοι ἄντρες, πὺν κανεῖς τους δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ γαντζωθεῖ κάπου ἀπ' τὴν ἐπανάσταση καὶ ξεροστάλιαζαν ὅλοι στὴ Μόσχα, ἀπένταροι, μὲ μιὰν ἀτζέντα μονάχα γιὰ τὶς καθημερινές τους συνεδριάσεις : «Ὀργανωτικὲς θέσεις καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα». Ἀργότερα, μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔγιναν ἡγέτες στὴ Μαχνοϊκὴ ἀναρχία, ἐνῶ ἄλλοι πήραν μέρος στὴν ἀνατίναξη τῶν γραφείων τῆς Μπολσεβίκικης Επιτροπῆς τῆς Μόσχας, στὴν ὁδὸ Λεόντιεβ.

Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Μαχνὸ προκάλεσε ἀναμφισβήτητα ἐντύπωση στοὺς ἀναρχικοὺς πὺν ξημεροβραδιάζονταν στὰ καφενεῖα τῆς

Μόσχας. Ο Μαχνό εΐταν ἄνθρωπος τῆς δράσης, καὶ κάτι περισσότερο, ἓνα ἐξαιρετικὰ ἀποφασιστικὸ στοιχεῖο. Σκεφθῆ-
κανε λοιπὸν νὰ πάει ὁ Μαχνό στὸ Κίεβο, νὰ σκοτώσει τὸν
ἐτμάνο Σκοροπάτσκη καὶ τοὺς στρατηγούς του.

Ο Μαχνό, μ^ο ἓναν ἀναρχικὸ γιὰ βοηθό του, πέρασε στὸ
Μπελενίχινο, στὰ οὐκρανικὰ σύνορα, ξεφεύγοντας τὸ
ἄγρουπνο μάτι τοῦ τρομεροῦ κομισσάριου Σαγιένκο, ποὺ φρου-
ροῦσε τοὺς δρόμους. Μεταμφιέστηκε σὲ ἀξιωματικό, μὰ ξαφνι-
κὰ ἄλλαξε γνώμη καὶ δὲν μπῆκε στὸ Κίεβο. Ο λεύτερος ἀέρας
τῆς στέπας τὸν μέθυσε· ἡ συνωμοσία δὲν εΐταν στὸν τύπο
του. Τράβηξε γραμμὴ γιὰ τὸ Γκουλιάϊ - Πόλιε.

Στὸ πατρικὸ του χωριὸ μάζεψε πέντε σίγουρα παλληκάρια.
Μὲ τσεκούρια, μαχαίρια καὶ λιμαρισμένες καραμπίνες, κρύφτη-
καν σ^ο ἓνα φαράγγι κοντὰ στὸ τσιφλίκι τοῦ γαιοχτήμονα Ρεζνί-
κοβ, γλίστρησαν ὡς τὸ σπίτι προφυλαγμένοι ἀπ^ο τὸ νυχτερινὸ
σκοτάδι, καὶ κόψανε μ^ο ὅλη τους τὴν ἡσυχία τὸ λαϊμὸ τοῦ ἰδιο-
χτήτη καὶ τῶν τριῶν ἀδερφῶν του, ἀξιωματικῶν τῆς ντόπιας
Εθνοφρουρᾶς τοῦ Ετμάνου, καὶ βάλανε φωτιὰ στὸ σπίτι.
Μ^ο αὐτὸ τὸν τρόπο ἔβαλε στὸ χέρι ἑπτὰ ντουφέκια, ἓνα περί-
στροφο, ἄλογα, σέλλες καὶ μερικὲς στολὲς ἀστυνομικῶν.

Μὲ καλὸ ὅπλισμὸ τώρα καὶ μὲ ἄλογα, αὐτὸς καὶ ἡ μι-
κρή του συμμορία ρίχτηκαν, χωρὶς νὰ χάσουν στιγμὴ, στ^ο
ἀπομονωμένα ὑποστατικὰ καὶ τᾶκαναν στάχτη. Πληθαίνοντας
τὸν ἀριθμὸ τῶν συντρόφων του, ὁ Μαχνό κάλπαζε μανιασμένα
ἀπ^ο τὴν μιὰν ἄκρη τῆς περιοχῆς στὴν ἄλλη, ὥσπου τὴν ξεκα-
θάρισε ἀπ^ο τοὺς τσιφλικάδες. Κ^ο ὕστερα ἀποτόλμησε κάτι ποὺ
τὸν ἔκανε πασίγνωστο.

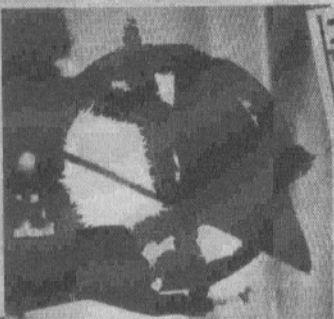
Εΐταν τῆς Αγιά - Τριάδας. Ο μεγαλοτσιφλικὰς Μιργκορόν-
τσκη, ἓνας μεγιστάνας τῆς στέπας, πάντρευε τὴν κόρη του μ^ο
ἓναν ἀπ^ο τοὺς συνταγματάρχες τοῦ Ετμάνου. Στὸ γάμο εΐχαν
πάει τὰ πιὸ ἀπόκοτα κεφάλια ἀπ^ο τοὺς τσιφλικάδες τῆς περι-
φέρειας, ποὺ δὲ φοβόνταν, ἀκόμα καὶ σὲ τέτοιους ἐπικίνδυνους
καιρούς, νὰ καλπάζουν στὶς δημοσιὲς τῆς στέπας. Εφτασαν
καλεσμένοι ἀκόμα κι ἀπὸ μακρυνότερα σημεῖα τῆς περιοχῆς,
κι ἀπ^ο τὸ Κίεβο.

Τὸ τσιφλίκι τοῦ Μιργκορόντσκη εΐταν γερὰ φρουρημένο
ἀπὸ ἐθνοφρουρούς. Ἐνα πολυβόλο εΐταν τοποθετημένο στὴ σο-
φίτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ νοικοκύρη καὶ τὸν ἴδιο τὸ γαμπρὸ τὸν συ-
νόδευαν οἱ συνάδελφοί του ἀξιωματικοί, πανύψηλοι λεβέντες,
μὲ φαρδιά, γαλάζια, τούρκικα σαλβάρια, τόσο μακριὰ, σύμφω-
να μ^ο ἓνα πανάρχαιο ἔθιμο, ὥστε νὰ σαρώνουν τὸ ἔδαφος, μὲ χι-
τῶνια ἀπὸ ἄλικο ὕφασμα καὶ σκούφους ἀπὸ ἀστρακὰν μὲ μιὰ
χρυσὴ φούντα ποὺ ἔφτανε σχεδὸν ὡς τὴ μέση τους. Στὸ πλευρό
τους τὰ γιαταγάνια χτυπούσαν στὶς μπότες τους, ποὺ εΐταν
ἀπὸ κατσικόδεσμα μὲ γυριστὲς μύτες.

Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο.

ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΥΠΟΥ «Γ» - ΥΠΙΣΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΝΑ ΨΗΦΙΣΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Προορίζονται...

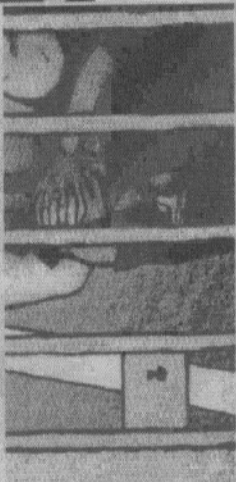
για τους πολιτικούς
αντιπάδους του συστή-
ματος, τους Αναρχι-
κούς, τους Κομμουνι-
στές & «απειθαρχούς»
των φυλακών...

Είναι...

μία φυλακή,
μέσα στη φυλακή....

Χωρίς απασχόληση,
χωρίς μεροκάματα...

Με 10ετή

τουλάχιστον
εγκλεισμό
σε αυτή ...

Με τη ψύαξη
της
ΕΛ.ΑΣ...

Νομιμοποιεί τη
ρουφιανιά...

Με περιορισμούς στην επικοινωνία και στα επισκεπτήρια..

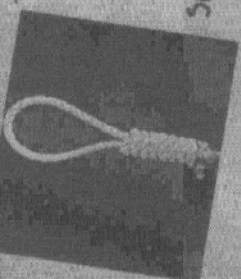
Χωρίς άδειες και
αναστολές ποινής...

Οδηγεί τους κρατούμενους
στην απόγνωση...

Η

στην απελπισία ...

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΥΠΙΣΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ—ΟΧΙ ΣΤΑ ΔΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ—ΟΧΙ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΚΟΥΑΝΤ ΑΝΑΜΟ
Συγγενείς και φίλοι κρατούμενων

Ελεύθερη Μετακίνηση στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς & Οδηγός επιβατών

Κυβέρνηση-ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ και αφεντικά λεηλατούν μισθούς και συντάξεις, επιβάλλουν γενικευμένη ανεργία, φοροληστεία, μας τρομοκρατούν με διακοπή ρεύματος και νερού, μας εκβιάζουν με κατασχέσεις και πλειστηριασμούς των σπιτιών μας, ενώ διαλύουν υγεία και παιδεία, προσπαθώντας να ελέγξουν κάθε βήμα της ζωής μας.

Την ώρα που η κυβέρνηση σπαταλά 320 εκ. ευρώ κάθε χρόνο για τα 44.000 κρατικά - υπουργικά αυτοκίνητα (βλ. φιλοκυβερνητική εφημερίδα Καθημερινή, 24-9-2012), η καθημερινή μετακίνηση όλων εμάς, των από κάτω, έχει γίνει γολγοθάς. Η ελεύθερη μετακίνηση στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, η άρνηση του προστίμου σε όσους δεν έχουν εισιτήριο, η παραχώρηση και η αποδοχή του εισιτηρίου, είναι πράξεις κοινωνικής αντίστασης και αλληλεγγύης, που τις εφαρμόζουμε και τις υπερασπιζόμαστε συλλογικά.

Αντιστεκόμαστε στην καθημερινή βία που μας ασκούν. Πράξη αντίστασης είναι να μην πληρώνουμε εισιτήριο σε λεωφορεία, τρόλεϊ, τραμ, μετρό και να απαιτούμε την ελεύθερη μετακίνησή μας. Όχι μόνο γιατί τα έχουμε πληρώσει πολλαπλά, αλλά και γιατί αρνούμαστε να πληρώνουμε ό,τι μας επιβάλλουν, ιδιαίτερα σήμερα, στη συνθήκη κρίσης που οι ίδιοι δημιούργησαν, και μάλιστα караδοκούν να βγάλουν τη χασούρα από τις δικές μας πλάτες. Γιατί είναι βία ο έλεγχος εισιτηρίου στον άνεργο που δεν έχει να πληρώσει, στον γέροντα και τη γερόντισσα που τους κόβουν τα φάρμακα, στον νέο και τη νέα που πετιούνται έξω από το σχολείο και το πανεπιστήμιο, στον μετανάστη που δεν έχει στον ήλιο μοίρα. Είναι τιμωρία ο έλεγχος εισιτηρίου στις μετακινήσεις μας με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς.

Δεν ακυρώνουμε εισιτήριο - Ακυρώνουμε τον έλεγχο Απαιτούμε ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ

Επιδεικνύουμε την κάρτα ανεργίας στους ελεγκτές

Μας θέλουν σκυφτούς, άβουλους και απομονωμένους. Μόνο, όμως, μέσα από συλλογικούς αγώνες και δυναμικές παρεμβάσεις θα σπάσουμε την απομόνωση, την παραίτηση και τη μοιρολατρία. Χρειάζεται να σπάσουμε τον φόβο του μπαμπούλα ελεγκτή που αντί να διεκδικήσει αξιοπρεπή μισθό, έρχεται να κανιβαλίσει τους οικονομικά εξαθλιωμένους επιβάτες ως κυνηγός κεφαλών. Πρόσφατα, το καθεστωτικό σωματείο των εργαζομένων στην ΕΘΕΛ(ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ), υπέγραψε με τη διοίκηση της εταιρείας Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, με την οποία νομιμοποίησε τη λεηλασία των μισθών των εργαζομένων. Ως «αντιστάθμισμα» προβλέπεται να μπορούν όλοι οι εργαζόμενοι να βγουν ως κυνηγοί κεφαλών και να εισπράττουν το 50% του προστίμου. Θυμίζουμε ότι η δράση του ελεγκτή με τις πολιτικές πλάτες του κράτους, οδήγησε στην κρατική δολοφονία του 18χρονου Θανάση Καναούτη στο Περιστερί, τον Αύγουστο, όταν μετά από συμπλοκή που είχε με ελεγκτή και οδηγό, επειδή δεν είχε να πληρώσει εισιτήριο, βρέθηκε νεκρός στο δρόμο. Μέσα σε αυτήν τη βαρβαρότητα, εργαζόμενοι που προσλήφθηκαν στα 5μηνα προγράμματα «κοινωφελούς» σκλαβιάς από την ΕΘΕΛ ως διοικητικοί, αρνήθηκαν να αποδεχθούν τον αντικοινωνικό ρόλο που τους έδωσαν και πέτυχαν, με τη λειτουργία συνέλευσης και κινητοποιήσεις, να μην απολυθούν και να μη διαγραφούν από τα μητρώα ανέργων, όπως αρχικά τους απείλησε η διοίκηση της ΕΘΕΛ. Είναι, λοιπόν, σημαντικό να ξέρουμε πώς να αντισταθούμε, σε περίπτωση που βρεθεί μπροστά μας ελεγκτής:

ΟΔΗΓΟΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

1. **Α**ρνούμαστε να δώσουμε τα στοιχεία μας στον ελεγκτή.
2. **Δ**εν είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε τον ελεγκτή ούτε βέβαια οποιονδήποτε security, αν επιχειρήσουν να μάς οδηγήσουν στο αστυνομικό τμήμα (ΑΤ). Αν μάς απειλήσουν ότι θα μας εξαναγκάσουν να τους ακολουθήσουμε με τη βία στο ΑΤ ή μας υποχρεώσουν να κατέβουμε με τη βία σε στάση όπου υπάρχουν αστυνομικοί, απαιτούμε τη σύλληψή τους και καταθέτουμε μήνυση για παράνομη βία, εκβίαση και παράνομη κατακράτηση.
3. **Α**ν πρέπει να φύγουμε, συγκρατούμε, τα διακριτικά τους (τον αριθμό στο καρτελάκι τους) και κάνουμε μήνυση αργότερα.
4. **Δ**εν είμαστε υποχρεωμένοι να περιμένουμε την άφιξη της αστυνομίας. Επιδιώκουμε να κατέβουμε στην επόμενη στάση, χωρίς δισταγμό. Κανείς δεν μπορεί να μάς κρατήσει, με βία, στο όχημα.
5. **Η** αστυνομία μπορεί μόνο να πάρει τα στοιχεία μας, δεν μπορεί να μάς συλλάβει, διότι το αδίκημα διώκεται κατ' έγκληση, δηλαδή πρέπει να έχει υποβληθεί μήνυση από τον νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας (όχι τον υπάλληλο) συγκεκριμένα για το δικό μας πρόσωπο (πράγμα αδύνατο να έχει συμβεί τη στιγμή του ελέγχου).
6. **Ε**άν ο οδηγός αρνείται να ανοίξει τις πόρτες, παγιδεύοντας έτσι και τους άλλους επιβάτες, του δηλώνουμε ότι διαπράττει παράνομη κατακράτηση, η οποία αποτελεί αυτόφωρο αδίκημα πολύ σοβαρότερο από το πταίσμα της μη πληρωμής εισιτηρίου και ότι θα τον μηνύσουμε, εφόσον οδηγηθούμε τελικά στο ΑΤ.
7. **Α**πευθυνόμαστε στους συνεπιβάτες μας, εξηγώντας ότι αυτό που κάνουν ο οδηγός και ο ελεγκτής είναι παράνομο και ότι η κυβέρνηση μάς τα παίρνει εκβιαστικά και τα δίνει σε εταιρείες και τράπεζες. Γνωρίζοντας και δημοσιοποιώντας το δίκιο μας, κάνουμε συμμάχους τούς συνεπιβάτες μας. Ζητούμε στοιχεία των συνεπιβατών για μαρτυρία.
8. **Ε**άν έλθουν οι αστυνομικοί, απαιτούμε να συλλάβουν αμέσως τον ελεγκτή ή και τον οδηγό, διότι μάς κράτησαν παράνομα εντός του λεωφορείου (ή γραφείου ή σταθμού).
9. **Α**ν συνταχθεί πρόστιμο, αρνούμαστε να το υπογράψουμε, καταγγέλλοντας την παράνομη κατακράτησή μας. Δεν πληρώνουμε το πρόστιμο επιτόπου, ακόμα και αν έχουμε τα χρήματα. Άλλωστε η έκπτωση ισχύει για 10 ημέρες.
10. **Μ**πορούμε να πάμε στον ΟΑΣΑ και εκθέτοντας την οικονομική, οικογενειακή, κοινωνική μας κατάσταση να ζητήσουμε τη διαγραφή του προστίμου.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Τηλέφωνο ενημέρωσης, αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας: 6983 475657

Συνέλευση για δράσεις ενάντια στα χαράτσια Βύρωνα, Καισαριανής, Παγκρατίου, Ζωγράφου
syneleysigiadrasedisenantiastaxaratsiavpk.squat.gr

**Κάλεσμα του Κ*ΒΟΞ για πορεία στα εξάρχεια, σάββατο 27/9, ενάντια στην αστυνομική βία στην γειτονιά
Συγκέντρωση στις 17:00 στην πλατεία Εξαρχείων.**

Κείμενο Λαϊκής Συνέλευσης Εξαρχείων

Να δοθεί τέλος στην ωμή βία της αστυνομίας ενάντια στους κατοίκους των Εξαρχείων.

Την Παρασκευή 12/9/14, μεταξύ 23.00 και 23.30, η διμοιρία που φυλάσσει τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ επί της Χαρ. Τρικούπη έδειξε το αντικοινωνικό της πρόσωπο για άλλη μια φορά: η κλούβα των ΜΑΤ ήταν παρκαρισμένη στο νούμερο 52 της οδού, με αναμμένη τη μηχανή και το air condition, γεγονός που φυσικά ενοχλούσε τους κατοίκους της πολυκατοικίας και που προκάλεσε τη δίκαιη διαμαρτυρία τους. Συγκεκριμένα, η κα Α.Ρ. ζήτησε από τα ΜΑΤ ευγενικά να κλείσουν τη μηχανή της κλούβας, καθώς, λόγω του θορύβου της και του καυσαερίου που βγάζει, δε μπορούσαν να κοιμηθούν. Η κατάσταση αυτή ήταν καθημερινή όλο το καλοκαίρι και συνοδευόταν μάλιστα από φωνές των αστυνομικών μέχρι και πολύ αργά τη νύχτα. Τα ΜΑΤ απάντησαν βρίζοντας την Α.Ρ., μέχρι που παρενέβη ο σύζυγός της, ρωτώντας για την αιτία αυτής της απρόκλητης επίθεσης. Ένας από τους άνδρες των ΜΑΤ, εξαιρετικά ερειστικός, προκάλεσε τον κο Δ.Ρ. να κατέβει κάτω. Όταν κατέβηκε το ζευγάρι, και ενώ ο Δ.Ρ. προσπάθησε να επιχειρηματολογήσει για το αίτημά του, λέγοντάς τους “ελάτε στο σπίτι για καφέ, και θα δείτε ότι δεν αντέχεται η κατάσταση!”, ο εν λόγω ΜΑΤατζής προσπάθησε να τους επιτεθεί βρίζοντας χυδαία και απειλώντας. Το ζευγάρι, βλέποντας ότι δε μπορεί να βγάλει άκρη, αποφάσισε να επιστρέψει στο σπίτι του, αλλά, καθώς έμπαινε στην πολυκατοικία, δέχτηκε την επίθεση όλης της διμοιρίας. Ο Δ.Ρ. οδηγήθηκε βίαια στο αστυνομικό τμήμα, με τραμπουκισμούς και εκ νέου απειλές: “σκάσε, γιατί θα σου κάνουμε το σπίτι λαμπόγυαλο” (sic). Η Α.Ρ. πήγε στο α.τ. Εξαρχείων για να συμπαρασταθεί στο σύζυγό της, και, ενώ περίμενε με τις κόρες της, συνελήφθη και η ίδια! Σημειωτέον, η γειτονιά μαζεύει εδώ και καιρό υπογραφές για την απομάκρυνση της κλούβας από το σημείο.

Το περιστατικό αυτό συγκαταλέγεται σε μια σειρά επεισοδίων ωμής βίας από την αστυνομία ενάντια στους κατοίκους των Εξαρχείων και αποδεικνύει ότι ο πάγιος ρόλος της είναι η καταστολή των πολιτών και η επίδειξη εξουσίας. Η κλούβα βρίσκεται στο συγκεκριμένο σημείο επί 24ώρου βάσης, φυλάσσοντας τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, που οδήγησε και οδηγεί στην εξαθλίωση το λαό αυτού του τόπου. Με πρόφαση τη φύλαξη ενός προσεχώς εξωκοινοβουλευτικού κόμματος, η αστυνομία βρίσκει μια επιπλέον ευκαιρία να διαταράσσει τη ζωή των κατοίκων, εμποδώνοντας το καθεστώς κατοχής της περιοχής και της καλλιέργειας φόβου. Πέρα λοιπόν από τις γνωστές σε όλους σχέσεις αστυνομίας, μαφιών και εμπορών ναρκωτικών, που υποβαθμίζουν συστηματικά την περιοχή και στοχεύουν στην πολιτική της απονεύρωση, έρχεται και η απροκάλυπτη, ασύδοτη βία ενάντια στους κατοίκους, επειδή απλά και μόνο τόλμησαν να διαμαρτυρηθούν.

- **ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ** την άμεση απομάκρυνση της κλούβας από τη Χαρ. Τρικούπη. Αν κρίνεται ότι τα ΜΑΤ πρέπει να συνεχίσουν να φυλάνε τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, να φύγουν και τα δύο από την περιοχή.
- **ΚΑΛΟΥΜΕ** σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας και αλληλεγγύης στους Δ.Ρ. και Α.Ρ., καθώς και στους κατοίκους που έχουν δεχθεί ανάλογες επιθέσεις, το Σάββατο, 27 Σεπτεμβρίου στις 17.00 στην πλατεία Εξαρχείων και σε πορεία προς τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στην Χαριλάου Τρικούπη.
- **ΚΑΛΟΥΜΕ** σε συγκέντρωση συμπάραστασης προς τους Α.Ρ. και Δ.Ρ. στα δικαστήρια της Ευελπίδων την Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου, στις 9.00.

Λαϊκή Συνέλευση Εξαρχείων